

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XII

Reus Llorenç 28 de Setembre de 1897

Per mitjà d'adherències corregides.

de Llorenç a 1897.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, en les províncies de l'interior, i en les provincies trimestre, Extranjer y Ultramar, Antunes, a preus convencionals. En el d'A

Reus Dimarts 28 de Setembre de 1897

Num. 3378

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.

Barcelona, litografia Mallorfe, carrer Junquera, 6.

No's retornan los originals encara que no's publiquin.

Farmacia Serra

Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

La que paga més contribució de la província
FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

DON PERE ROCA SOTORRA

MORÍ LO DIA 1.º DE SETEMBRE DE 1896

D. L. H. P.

Sas affligidas fillas donya Llucia y donya Francisca, fills politichs don Sebastià Massó y don Matías

Ferrando, germá, nétas, cunyats, cosins, nebots y demés parents, al recordar á sos amichs y conegeuts tan sentida pérdua, los hi pregan tingan á bé assistir al Ofici que en sufragi de l' ànima del difunt, se celebrará avuy dimars, dia 28 á un quart de deu del matí en la Parroquia de Sant Joan Batista (Providencia) de lo

que rebrán moltes mercés.

1896 es en el dia 28 de Setembre de 1896, en la Parroquia de Sant Joan Batista (Providencia) de lo

SECCIÓ DOCTRINAL

Un article de sensació

Recordarà l'lector que fa alguns dies lo telégrafo ens anuncià que l' *Diario de la Marina*, de la Habana, havia publicat un article sensacional sobre la marxa de la guerra á l' Isla de Cuba, en lo qual deya verifcats com a temples, y que l' general en quefe d' aquell exèrcit, en comptes de procurar atendre á lo que l' diari denunciava, lo denunciá á n' ell imposantli en temps una multa de 125 pessetas.

Avuy tenim á la vista lo número de tal diari ab l' aludit article y creyam que será de gran profit ferne quatre cuartos á nostres lectors, puig sabrán per un testimoniocular lo que allá passa ab lo bulit de la guerra, encare que proa nos ho pensém, sense necessitat de que 'ns ho diguin los que ho venhen y ho tocan de prop.

L' article se titula «Los que ploran y los que riuen», y comensa dihent que las guerras civils, plagas de la humanitat, castichs dels pobles, sols poden portar desdixas y calamits, horros, destrucció miseris y mortis, y que sembla que tots los habitants de les terres que la sufreixen, haurian d' estar subjectes á tals horros y

que haurian de sufrir moral y materialment la terrible desgracia que 'ls aclarara. Pero fa constar seguidament que no passa pas així, que en totes las grans desgracias hi ha qui las explota y s' enriqueix en elles, subiectes sens entranyas que atents sempre á las ocasions propicias que ofereixen totes las calamitats, buscan tots los moments oportuns pera enriquirse ab l' esquina dels desgraciats, explotantlos vius y robant-los morts.

Pero l' articulista, que no es cap cego d' inteligen-cia, sab distingir entre 'ls tals pillets y diu:

«Pero hay dos clases de merodeadores. Unos, andrajosos y hambrientos, van á la zaga de los ejércitos, siguiéndolos desde lejos en sus marchas, en espesa de que se trabe la lucha, para después del combate y cuando la noche ha extendido sus sombras sobre el campo de batalla, arrastrarse hasta los cadáveres de los soldados despojando á este del anillo que con el último abrazo de despedida le regaló su novia; al otro del relacio-rio que su anciana madre le colgó el cuello al darle el último beso; al de más allá del escaso pocilio que lo-gró reunir á costa de mil privaciones, soñando en au-mentarlo para el dia en que regresase al nativo suelo; estos son los merodeadores vulgares, repugnantes aves de rapina, que si se dejau sorprender por una avanzada morirán ignominiosamente, fusilados por la espalda.

De condición muy distinta son los otros ejemplares de la misma especie: limpios, pulcros, bien pergeñados con la sonrisa en los labios y el aspecto de capitalistas, pululan por las poblaciones husmeando negocios que el ejército se refieran; y ya se les ve en esta ó en la otra oficina, ya en secreto y verboso cuchicheo con éste ó con aquet personaje, siempre atareados, siempre de prisa, atentos siempre á su provecho, consiguendo so ahora una pingüa comisión, más tarde un leonino tan-to por ciento, luego una productiva contrata; son los merodeadores de levita, los que según pública voz y fama, ayer se ganaban malamente la vida, y hoy ya tienen amontonada una fortuna.

¿Qué tal? Lo cuadro es de ma mestre, género es-panyol pur sang.

Ve després un cuadro sumament realista dels ho-mrors de la guerra, y no 'ls horrors del camp de batailla, sinó 'ls horrors de la miseria engendrada per la mateixa, ab lo rebutj de la gent pacifica extenuada y miserible per les plàssas de las capitals, y ab lo rebutj dels mazetes y dels canons, los soldats ab les camillas y 'ls vagons, y las salas dels hospitals plenastos de desgraciats y moribonds.

Y segueix l' articulista: «ed ego sicut in aliis O Cambiamos la decoración. En un lujoso apartado y del más lujoso restaurant se celebra una fiesta íntima.

Alrededor de la mesa espléndidamente servida; ante manjares tan costosos como exquisitos, rociados abundantemente con el *champagne* que burbujea en las copas de finísimo cristal, unos cuantos amigos, que son socios, celebran la creciente prosperidad de sus asuntos. Aquel tanto por ciento de corretaje, aquella pinguie comisión, aquella productiva contrata y aquellos habilísimos manejos para ouya decorosa expresión no hay todavía giros bastante suaves y flexibles en nuestro ya rico *argot* escandaloso-administrativo, habían llevado viento en popa los negocios de los animadísimos comensales. En poco más de dos años de *trabajo*, es decir, en poco más de dos años de guerra desoladora, habían visto fluir hacia sus cajas un verdadero chorro de oro; á cuyo embriagador recuerdo aquellos amigos, aquellos socios, levantaron sus copas, chocándolas en lo alto, y brindaron porque continuase, fluendo hacia sus bolsillos el precioso metal, sin acordarse ni por un momento de que aquel chorro de oro brotaba, mezclado con sangre, del corazón mismo de la Patria.

Lo cuadro segueix sent espanyol per tots quatre costats.

Més la decoració torna á cambiar y segueix descrivant, sempre ab lo mateix realisme.

«Y allá fueron los heróicos defensores de la nacionalidad, del ómnibus estrecho al incómodo soldado del trasatlántico, con sus cuerpos mutilados, con sus organismos heridos de muerte, con su sangre envenenada por los miasmas de horrible infección; y los que no murieron durante la travesía, y los que resistieron al clima, ya para ellos riguroso, del terruño natal, pasaron el resto de su vida labrando la tierra, sintiéndose compensadas todas sus fatigas al enseñar á sus nietos la modesta cruz que pregonaba pasados heroismos, aunque no tan elocuentemente como las profundas cicatrices que cruzaban el pecho del noble veterano.—Volvió el campesino á fecundar la tierra con su trabajo, emprendiendo con admirable tesón la tarea de reconstituir la perdida riqueza.—Y murió de un tiro por la espalda el merodeador sacrilego, cogido en delito de flagrante profanación. Sólo el merodeador de levita, el explotador de la guerra, vivió en la opulencia con el fruto de sus rapiñas, recibiendo recompensas ¡¡en premio de su ascendido patriotismo!!

¿Prevalecerá siempre tal estado de cosas en las modernas sociedades? No llegarán un día en que se llame á cuentas a los que tan inicuamente especularon con las desgracias de la patria? ¿No alcanzarán nuestras leyes un grado de perfeccionamiento capaz de evitar esos y mayores abusos? Indudablemente que sí. Podrá una sociedad desaparecer de la faz de la tierra ó del concierto de los pueblos cultos, pero la justicia no puede permanecer eclipsada eternamente, so pena de que á falta de la falta de la sanción humana se imponga la sanción providencial, que no permite la sistemática conciliación de sus sagrados cánones.»

Després de la lectura d'aquest article no hi ha cap més comentari que callar y reflexionar.

Devant d'això no més hi cap un dilema: ó no consentir que això passi per tots los medis possibles, pera salvar l'honor de la nació, ó afusellar el que ho diu, pel delicto de tenir conciencia entre una societat de sers que ni á racionals arriban.

J. ALADERN.

Valencianisme

Alguna cosa voliam diren lo present número del moviment que va sentirse en lo reyalme de Valencia encaminat á la restauració de l'antiga manera d'esser d'aquells habitants germans nostres. Hem vist que *La Renaicensa* també se'n havia adonat traduhint los següents parrotos d'un article del insigne poeta, principi dels lletrats valencians, don Teodor Llorente. Veja'l lector cómo s'expressa lo respectable Director de nostre colega *Las Provincias*:

Son interessants per tots los que aymam la poesía valenciana 'ls Jochs Florals celebrats lo diumenge darrer á Lucena, gayrabé en familia, en una població montanyosa, sola, mitx amagada, als peus del gegantesc Penyagolosa. Tants cops anomenats per nostres moderns trobadors. Es una mostra de que arrela en la terra nadia, de que creix á ple ayre, aqueixa poesía, que algans judican desnerida planta d'estufa, nada en academias y ateneus al escalf d'una falsa restauració.

L'iniciador d'aquests Jochs Florals de Lucena, que comensaren l'any passat, no es poeta, ni escriptor, ni erudit; es un comerciant, un home de negocis, un home pràctich, don Gaetá Huguet, ben coneget á Castelló, hon molts cops ha sigut diputat provincial y es persona influent y respectada. Aquel ben patri-

ci, gents trobadoresch ni sentimental, es un valencianista entusiasta y resolt, un enamorat de *Lo Rat Penat*, iniciador de tot quant s'hi ha fet per contribuir als pròpositos dels Aymadors de las glorias valencianas, y que s'indigna y s'esvolota quan sos compatriots no l'segueixen en son camí. A Lucena, abont v'ls estius, ha trobat una colla de joves tant entusiastas com ell, y en son fill Ramon un decidit conreador de las lletritas valencianas. Y d'aquest conjunt de circumstancies han nascut aquells modests Jochs Florals, simpàtichs y flayresos, com las flors de las montanyas.

En Ramon Andreu Cabrelles, mantenedor d'aquests Jochs Florals de Lucena, me diu que 'l va sorprendre la facilitat ab que aquells montanyesos s'assimilan la poesía de nostres moderns escriptors valencians. No 'ls hi extraña l' llenguatge y l'estil dels poetas del *Rat Penat*. Aquí, a Valencia, la gent que no es lletrada sol dir que no enten prou aquest llenguatge, que 's ercaych, l'anomena *llemosi* pera distingirlo del valencià usual. A Lucena, diu en Cabrelles, no passa això; y la raho es fàcil de compendre. En aquella població, com en tot lo Mestrat, se parla en valencià molt més castís qu'en la nostra província y en la nostra capital. Aquelles montanyes han defensat la pureza del idioma, com també les antigues costums. En les diferents ocasions en que las he seguidas un dels majors plahers ha sigut enrationar ab la gent del país, y sobre tot, ab aquella que 's troba més arrelada al terror y que s'ha fet menos ab los forasters.

Conversant ab los vells masovers, ab los pastors y llenyaters, trobava vius en sos llabis, ab la frescor de l'esportaneitat, moltes paraules dels dels antichs escriptors valencians y catalans, perdudas avuy, no tant sóls à Valencia sinó també en les poblacions rurals del plà y de la costa. diccions, modismes, imatges, proverbis que donan à la llengua un ser especial y característich.

Per això, lo cultiu del idioma y la poesía valenciana ofereixen gran interès á la província de Castelló, y, si trobés acollida en aquella capital l'excellent propòsit de don Gaetá Huguet y sos entusiastas col·laboradors de Lucena, creantse la societat literaria pera la qual ha proposat aquest distingit valencianista lo simpàtic títol de *La nostra terra*, tots estaríam d'enhorabona, y en primer lloc los que aquí sostinem l'insignia del *Rat Penat* pera agrupar als aymants de nostres glories històriques y dels progressos que 's fundan en la conservació de la nostra cultura en cada noble de propi, genial y característich.

Excusat es dir quánt nos alegram d'aquestas novas. Lo valencianisme es catalanism y contribueix pel seu cantó á reconstruir, bé que sóls sia moralment per ara, la gloriosa nacionalitat del Rey En Jaume. Avant sempre!

A ARTUR CAMPION
Lo tres cop que 'l gall cantava
va morir lo rey Joan.
Caballers y cleresia
se 'l miraren ab esglay;
las damas ni se 'l miraren
fugint com d'un empestat.
Germans meus de Catalunya,
de Navarra 'ls meus germans,
no reseu per la seva ànima
que al infern està cremant.

Sense rebre 'l pa de vida
s'ha ben mort lo castellá,
qu'al sentirsel en la boca
va escupirlo renegant.

—Senyor rey, que feu vos ara?
—Qu'és Jesús sacramentat!—
Lo mal rey rigué entre 'ls llabis
y ab la estola 'ls va aixugar.
Y allá els vidres va sentirse
com trucava Satanás.

Sobre 'l llit hi ha sas despullas:
ningú las gosa tocar.
de gairell lo llençol penja;
fins milj ventre es descotxat;
sobre 'l pit que á claps negreja
las mans hi te com á cranchs;
guayta en uyal entre 'ls llabis;
te un ull clos, l' altre badat;
l' ull badat rebot en fora
blanch y vert com de gripau,

Obriu portas y finestras
per las vilas y ciutats:
lo vell drach ja no te urpas,
una corda y á enterral.
Une corda llarga, llarga,
hont tothom hi posi má,
grans y xichs, tota la terra,
de Ponent y de Llevant.
Per tirar d'aquesta corda
fins los morts s'han d'aixecar.

¡Hont durém lo seu cadavrel!
¡Hont durém lo condempnat!

A Poblet ni may qu'arribi

que las voltas s'ajeurán.

No 'l portém á cap ermita

ni 'l pujém á Montserrat,

que 'ls penyalets tremolaran,

y la Verge ab son Infant,

per no véurel á la vora,

deixaria 'ls catalans.

No 'l fiquém dins d'una caixa

ni l'entrém á cap fossar.

Si 'l colguém á dintre terra,

llops y gossos l'en treurán;

si 'l penjém dalt d'una forca,

los espays empestará;

si 'l llensém dintre las onas,

hi haurá sempre tempestat;

si esventém las sevas cendras;

los estels s'apagarán.

Germans meus de Catalunya,
de Navarra 'ls meus germans,

mà á la corda y llany de casa,

mà á la corda y endavant.

De son coll penji la copa

que al trist Càrles va matar,

y las claus d'hont se podrà

nostre Jaume 'l desditxat,

y 'l segell y la corona

que son pare 'ns va robar.

Y á Castella terra endintre!

¡Bon profit qui l'infant!

Y hont no plou ni creixen herbas

deixem sol al condempnat.

que li cantin las absoltas

los més vents desenfreñats,

y 'l cubreixi com mortalha

lo llagost que 's mort de fam.

y si gosa, per ell pregui

fra Vicens, que 'l va portar.

ANGEL GUIMERÀ.

CRÒNICA

OBSERVACIÓ METEOROLÒGICA

del dia 27 de Setembre de 1897

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d'observació	BARÒMETRE aneroides	GRAU d'humitat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSE particular
9 m. 3 t.	759 759	75 72	—	54	Ras	
HORAS d'observació	TEMPERATURAS			VENTS	NUVOLS	
	Maxima	Minim.	Term. tipic	direccio	classe	can
9 m. 3 t.	Sol. 39 Sombra 28	44 25	20 25	S. S.	Cir Cun	03 04

Lo mercat celebrat ahir en nostra ciutat se vegé bastant concorregut de forasters y foren regulars las transaccions celebrades entre 'ls comerciants de tots los gèneros.

Ab la desanimació que havia regnat tot aquest instant, lo mercat d'ahir semblava verament extraordinari.

En la reunió preparatoria que tingué lloch ahir en la «Associació Catalanista» al efecte de crear un «Centre Artístich y Literari», s'acordà convocar pera 'l dijous á la nit una reunió magna, pera la qual seran invitades totes las personas que en nostra ciutat se dedican á la pintura, á les lletritas y á la música, ademés de las que mes afició y carinyo portan á les belles arts.

Celebrarem siga aviat un fet la creació del mental Centre.

L'Imparcial arribat ahir publica un *gran manifest* dirigit á la nació perque acudi á salvar la patria en lo trangul que està passant.

Pero's creu aquest diari que encara hi ha nació? Los únichs que respondrán serán pera preguntar quin tant per cent donan als diners que's necessitin, y l' *Imparcial*, que tan be ha sapigut treballer pera llençar á la ruina á la patria, veurém are com resulta important pera salvarla.

Ara que han encés lo foc i voldrian apagarlo, jells, que tantas vagonades de paper han tirat á las flamardes de la guerra!

Diu un periódich, que l' *Duch de Tetuán* pega als de casa y arrupa devant de las amenassas dels yankees. Y no saben perquè?

Perquè l' *Duch de Tetuán* que sab pega á drèt y á tort, se cala tot tremolant devant d' un home tan fort com Woodford.

Tant be que li vindrían un parell de bovetades! No 'ls sembla que 'ns acabaríam de posar en caràcter devant d' Europa?

Tenim la satisfacció de fer públich lo nombrament de nostre paýs D. Joseph Grau Fortuny, pera l' càrrec d' Administrador de Vigilància Comercial que fa dias funciona en lo port de Tarragona.

Al objecte de visitar als comerciants de nostra ciutat, se troba avuy á Reus acompañat dels quefes de dita Vigilància, y esperém que donada la bondat y bona organització del cos referit, no vacilará l' comers en suscriures á la referida empresa, puig los serveys que presta son dels que fa temps desitjava l' comers en general.

Felicitém donchs als iniciadors de tan necessaria empresa y en particular á seu Administrador Sr. Grau, per ser dit senyor garantia suficient á las llegítimes exigencies dels comerciants.

Avuy serà posada la primera pedra del monument que s' erigeix á Barcelona á en Frederick Soler, lo fundador se pot dir de nostre Teatre Català. L' acte revestirà gran solemnitat, sortint la comitiva de la Casa del Comú á las quatre de la tarde pera dirigir-se á la plasseta del Teatre, devant del Principal, abont tindrà lloc la cerimònia y s' aixecarà l' monument. Agraví al Sr. Alcalde de Barcelona D. J. Coll y Pojol, la invitació que 'ns han enviat pera concórrerhi.

Formant part de la «Biblioteca Infantil» s' han publicat dos rondalles, titulada la una «La Venefochs» y l' altra «Lo Rabim», ab unas cobertas de bonichs dibuixos alegòrichs.

Lo dia 15 d' Octubre vinent s' obrirán á Barcelona y á Madrid, los cursos de llengua Tagala y Vissayá que, segons las reformes últimament decretadas pera Filipinas, serán exigibles d' aquí cinch anys pera poder obtindre empleos en aquellas illes.

Es una concessió als nostres principis. Efectivament pera governar y administrar un país, es de sentit comú que lo primer que's necessita es entendre als qui l' habiten. Perquè l' Estat no imposa semblant condició, ó sia l' coneixement de la llengua catalana, á tots los qu' hagin de desempenyar càrrechs á Catalunya?

Ans d'ahir á la nit tingué lloc en lo «Centro de Lectura» la solemne repartició de premis als alumnes mes aplicats que reben instrucció en las diverses classes que sosté.

Fou un espectacle verament hermós contemplar á tants noys ansiosos de recullir lo merescut premi á la seva aplicació y escutar los aplaudiments ab que eran rebuts per part del públich l' entrega dels diplomas.

Festas com las del diumenge honren á la societat que las celebra.

Havém rebut un exemplar del llibret titulat «La electricidad como prueba de Jesucristo Dios», escrit per Antonio.

A judicar pel títol y algo que havém llegit, nos sembla una broma de mal gènero, quan no l' obra d' un desequeriblat.

Procurarém llegirlo ab detenció y dir lo que 'ns sembli; no fos que 'ns equivoquessim y resultés una obra piadosa.

Hem rebut lo darrer número de «El Orden» de la vèrhina capital, lo qual es de doble tamany y va dedicat per complir á honrar la memoria del gran y malograt critich Joseph Isart.

En sa primera plana publica una copia fotogràfica del retrato de dit critich pintat per en Santiago Russiñol, y l' qual jutgem una obra notabilissima. En la pari del text, publica llargs fragments del estudi cri-

tich sobre Isart fet pel distingit escriptor D. Agustí Musté, treball molt notable y curiós, alguns articles del propi Isart y variis altres treballs que donan tots junts un extraordinari valor al número, digne en tots conceptes del home eminent à qui va dedicat.

Rebin nostra felicitació nostres companys de «El Orden» que aixís saben honrar la memoria dels seus ilustres compatriots.

Ahir foren decomisats é inutilisats, per l' Inspector de mercats d' aquesta ciutat D. Pere Rovira, 30 kg. de peix per no reunir les condicions necessàries de salubritat pera ser destinat al consum públich.

Avuy passarà cap á Barcelona nostre apreciat amich y eminent artista en Santiago Russiñol, de vinguda de Las Voltas abont se trobava estiuhejant en companyia del seu germà D. Albert, diputat per Vich.

Feliz viatge y forsa perá continuar sa campanya contra la rutina en l' art li desitgém.

Segons nos participa l' Recaudador d' arbitris municipals de la Selva durant los días 29 y 30 del corrent mes tindrà oberta la recòndació de guarderia rural del any 1895 á 96, pera 'ls vehins d' aquesta ciutat terratinent d' aquell terme en aquesta ciutat, carrer del Palo Santo núm. 10, en la intel·ligència que passat aquest p'asso se 'ls hi imposarà lo recàrrec de primer grau.

Son generals los rumors y la creència en que 'ls liberals seràn poder dins de pochs días, y que ab en Sagasta pujerán los eterns Montero Ríos, Vega Armijo, Gamazo, etz.

Messa serà veritat, com passa sempre que s' anuncian cataclismes. No hi ha altres homes á Espanya, que aquests que s' han gastat ja en lo poder sense fer res de profit per la nació?

La premsa austriaca s' ocupa ab interès dels assumptos d' Espanya.

Los periódichs de Viena diuen, sobre la situació econòmica, que la pujada en los preus dels articles de primera necessitat es un fenòmeno econòmic que s' observa en tots païssos en abont es excessiva la circulació de la plata y la raresa del or, promoguente, naturalment, la emigració d' aquest metall.

Lo recaudat ahir per concepte de Consoms en la Administració d' aquesta ciutat, puja á la cantitat de pessetas 966'69.

No tota la premsa inglesa fa causa comú ab los filibusters de Cuba. Alguns periódichs inglesos recordan la campanya de Napoleó I á Espanya y sconsellan als Estats Units que no juguin ab foc.

SECCIO OFICIAL

Institut de 2.ª ensenyansa de Reus

Desde l' dia 15 del corrent á las 10 del matí donarán principi en aquest Institut los exàmens d' ingress pera la 2.ª Ensenyansa continuant fins lo dia 30, los dilluns y divendres de cada setmana.

Los aspirants, al acte de solicitar examen presentaran la partida de naixement ó la cedula personal si fossin majors de 14 anys, satisfent com drets, 5 pessetas en metàllich, una pólissa d' una pesseta, un timbre del impost de guerra de deu céntims y altre móbil del mateix valor.

Lo que d' ordre del M. I. Sr. Director se fa públich pera coneixement dels interessats.

Reus primer de Setembre de 1897.—Lo Secretari, Lluís de Olavarrieta.

Registre civil

dels días 24 y 25 de Setembre de 1897.

Naixements

Joseph Pamies Pascual, de Joseph y Dolores.—Joan Bergalló Torrell, de Joan y Teresa.—Carme Vallés Castelló, de Joseph M. y Caume.—Anton Gavaldá Ribes, de Ramon y Teresa.

Matrimonis

Anton Escriu Dalmau, ab Felipa Casals Sena.

Defuncions

Ramon Saludes Sans, 2 anys, S. Pere Alt. 2.—Joan Barberà Musté, 61 anys, segon del Roser, 76.—Anton Balanyá Sabaté, 64 anys; Hospital, 31.—Joan Antolín Sardà, 34 anys, Amargura, 6.—Joan Andreu Miró, 53 anys, S. Fernando, 3.

SECCIO RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Sant Wenceslao. *ant de demà.*—Sant Miquel.

SECCIO COMERCIAL

Moviment del port de Tarragona

BARCOS A LA CARGA

Pera Génova y Liorna sortirà lo dia 28 del actual lo vapor «Sagunto», que despatxa don Anton Mas y March.

Pera New York y Filadelfia directe y sens trasport sortirà lo 29 del corrent lo vapor anglés «Pawnee», son agent don Modest Fenech.

Pera Berdeaux, Oporto, Helsingfors, Abo, Hangó, Borga, Lovisa, Kotha, Viborg, Fredriksham, Nystad, Raumo, Björneborg, Kristinestad, Vasa, Jakobstad, Gamia, Karleby, Uleaborg, San Petersburg y Reval, y pera Moskow, Warschau y Nischni N wgorod, a flete corrido via San Petersburg, sortirà d' ultims del actual á primers d' Octubre lo vapor rús «Oberón», que despatxan los Srs. Boada germans.

Pera Gothemburg, Copenhagen, Stockholm, Christiania, Bergen, Malmö, Helsingborg, Norrköping, Gefle, Sundsvall, Stettin, Danzig, Koenigsberg, Libau, Riga y demés ports de Suecia, Noruega, Dinamarca, Alemania y Russia, sortirà del 28 al 30 lo vapor «Italia», que despatxan los senyors Boada germans.

Pera Halifax, Quebec y Montreal sortirà lo dia 4 d' Octubre lo v. «Balbuza», consignataris senyors Mac Andrews y companyía.

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarda d' ahir:

Interior	64'85	Filipinas
Exterior	81'25	Aduanas
Amortisable	79'12	Cubas 1886
Fransas	17'90	Cubas 1890
Norts	22'35	Obs. 6'00 Fransa 94'50
Exterior Paris	61'58	Obs. 3'00
París	32'45	Londres

Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y París.

Descompte de cupons, compra y venda al comptat y per compte agé de tota classe de valors, compra de monedas y bitllets de tots los païssos.

BOLSI DE REUS

Cotisacions realitzadas en lo dia d' ahir á Barcelona facilitades per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre.

Interior	64'27	Fransas
Exterior	81'25	Cubas velles
Colonial	79'12	Cubas noves
Norts	22'35	Aduanas
Obligacions Alimants	29'85	Oblig. 3'00 Fransas 51'35

PARIS	64'62	Norts
Exterior	37'40	Londres

ANUNCIS PARTICULARS

Colegi de la Inmaculada Concepció

DIREGIT PER M. M. COELHO

Carrer de la Font, núm. 2. principal

Lo 15 del present mes començan las classes corresponents á la Instrucció primària elemental y superior, així com las de música, dibuix y francès.

S' admeten mitj pensionistas y recomenadas.

CLASSES DE MÚSICA

Per lo professor Estanislao Mateu

Quedan obertes desde primer d' Octubre en casa 6 á domicili.

Curs especial de piano y cant.

Arrabal Sta. Anna, 64, entressuelo.

Ferrocarril econòmic de Reus a Salou

Servei de trens que regirà desde l' dia 1 de Setembre de 1897.

SORTIDAS DE REUS.—Matí: 4'10, 9'06.—Tarde: 2'32, 3'45.

SORTIDAS DE SALOU.—Matí: 4'56, 10'46.—Tarde: 5'10.—Nit: 7'25.

Las horas se regiran per lo meridià de Madrid.

Imp. de G. Ferrando.—Plaça de la Constitució.

